

Dzirzonovi panjovi tudi že na Kranjskem dobro potrjeni.

Z velicim veseljem sem bral po g. R. Dolencu „Novicam“ poslani dopis zastran čbelarstva, in posebno zastran nove Dzirzonove sisteme, koja je v resnici vse hvale vredna.

V predzadnjem listu so „Novice“ na strani 18. izrekle žalost, da ne morejo z obrisom razjasniti popisa Dzirzon-ovih panjev. Jaz pa morem „Novicam“ postreči z naznanilom, da ni potreba ne obrisa ne panjev od drugod naročevati, kajti nahaja se v sredi Ljubljane*) že več tacihi panjev. Dobil sem jez že pred 2 letoma en tak panj od prečastitega g. L. Porente, župnika v Srednji vasi v Bohinji, koji je brez dvoma prvak med kranjskimi čbelorejci, in koji bi gotovo veliko pripomogel v povzdigo čbelarstva na Kranjskem, ako bi on svoje iz knjig in iz lastne skušnje v tej reči pridobljene vednosti v „Novicah“ naznaniti blagovolil, za česar sem ga jez že nagovarjal.**) — Ko sem skusil, kako pripravi in koristi so ti panji, sem jih dal pozneje več narediti, tako, da jih imam zdaj že 26. To leto sem pa dobil od imenovanega gosp. župnika tudi škatlje za nalaganje, koje so tudi po Dzirzonovi sistemi narejene, tako da se vsak sat more iz panja v škatljo djati in iz škatlje v panj.***) O. S. P.

Pomenki o spisu „Šola in koristni tiči.“

Gosp. J. Perdir, posestnik v tržaški okolici, je vredništvu poslal nekoliko opazek, koje kažejo, da ni v vsem edinihi misli z mojim spisom. Naj razjasnim ugovore.

Moj spis je pred vsem namenjen učiteljem; ti tedaj gotovo razumejo vse, in tudi „čutje otrokovega pri zibelki bratca svojega.“ — Podobe valivnic niso izmišljene, ampak narejene po valivnicah, kakoršne imajo po Nemškem. Da niso za tiče, ki po vejah ali v grmovji gnjezda imajo, jasno je samo po sebi; take valivnice so za tiče, ki gnezdiijo v duplinah. Kako bi móglo deževati v valivnice, ki imajo izstopno (vorspringendes) strešico, tega ne razumem; podoba tega predstrešja ne kaže tako očitno, ker bi se sicer luknja ne videla. Če starka v votlini drevesni more 2 ali še več čevljev visoko gori zleteti, kako bi iz valivnice ne mogla na luknjo? Da bi maček ne mogel v valivnico po g. Perdirju narisano, ne gré mi v glavo; al temu se lahko v okom pride s trnjem okoli debla. Da kukavica ne vali sama, to res vé vsak otrok; al tega ne vé, da svoja jajčica, in to vselej po eno jajce, položi v gnjezda mnogih družih tičev in da vselej le v tisti okolici biva, kjer se bojo njeni mladi izvalili, — in to sem hotel v svojem spisu reči. Sploh pa me veselí, da se je moj spisek tako marljivo bral. — Čudež je nemški „Wendehals“ (junx torquilla); imenuje se tudi vijoglavka, vrtoglavka, srboritka itd. Šolmajer.

*) Na vrtu čast. o. frančiškanov v Ljubljani.

Vred.

**) Tudi mi prosimo prečastitega gospoda, naj bi iz zaklada temeljite svoje vednosti pomogel napredku domačega čbelarstva.

Vred.

***) Pri tej priliki se omenja, da „stroj“, kterega omenja gosp. R. Dolenc v spisu „čbelorejcem“ v 9. vrstici na drugi strani 4. lista „Novic“ ni potreben za osnovo zaloge medú, ampak le za to, da se sprazni ž njim satovje iz panja.

Vred.

Važno prihodnje stališče kmetijskih družeb.

Slavno ministerstvo kmetijstva je odobrilo sklep kmetijskega zbora, ki je bil novembra meseca na Dunaji, da ni treba tako imenovanihi „kmetijskih zbornic“, ampak da kmetijske družbe naj so izvedenice ministerstvu. Po dopisu ministerstva do vseh družeb 27. decembra 1868. leta št. 3607 bodo tedaj kmetijske družbe vprihodnje svetovalnice ministerstvu, ki bodo tudi izpeljevale, kar ministerstvo za napredek kmetijstva želi. Ker pa bojo družbe kmetijske ne le pravico imele nasvetovati ministerstvu, kako naj se z denarno pomočjo iz državnega ali tudi iz deželne zaklada podpirajo mnogovrstni razdelki kmetijstva, temuč bojo v te namene odločeni denar tudi razdeljevale, zato zahteva ministerstvo od vsake kmetijske družbe posebno dvoje:

prvo to, da vsaka kmetijska družba ima dobro vredjene poddružnice po deželi, koje so svetovalnice glavnemu odboru in izvrševalnice dotičnih opravkov,

drugo pa je to, da se glavni odbor posebno v tacihi zadevah, kjer gre za denarno podporo mnogoterim kmetijskim razdelkom, pomnoži po zastopnikih cesarske deželne vlade in pa deželne odbora.

Nove postave.

Ministerski ukaz od 18. januarja 1869, kako je ravnati, kedar kdo prestopi h kaki drugi veri vsled medverske postave 25. maja 1868.

§. 1. Napovedi izstopa iz cerkve sprejema tista politična okrajna gospôška, kjer prebiva on, ki hoče odstopiti; v mestih, koja imajo posebno županijsko postavu, pa prejema take odpovedi županija, ki vodi politične opravke.

§. 2. Ta gospôška sme sprejeti napoved izstopa, če tudi odstopnik ni avstrijsk državljan.

§. 3. Odstop se gospôški naznani ali ustmeno ali s pismom; to mora podpisati odstopnik in v njem povedati vse, česar je treba, da se izvé, komú se ima naznaniti ta odpoved. Če to ni razvidno v pismu, mora se odstopnik poklicati, da dostavi, česar manjka.

§. 4. Ali je oglasnik z odstopnikom ista oseba, ali je že 14 let star, in ali je zdrave pameti, to ima gosposka preiskovati le tedaj, kedar so okoliščine take, da je dvom utrjen.

§. 5. Odstopniku se mora pismeno naznaniti, kaj se je zgodilo z njegovim oglasom. To oznanilo se pa sme opustiti, kedar odstopnik izreče, da tega ni treba, ali kedar zadostuje ustmeno naznanilo.

Slovensko slovstvo.

* Akademija jugoslavenska je izdala knjigo 5. „Rad jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.“ Obseg njemu je: O razvoju pravihi idea u obće i napose u području prava kaznenoga od dr. P. Muhica. — O kamenom uglju i ugljičnoj kiselini od Lj. Vukotinovića. — Ob odnošajih dubrovačke sa mletačkom republikom tja do g. 1358 od S. Ljubića. — Glavnije crte obiteljskoga pisanoga prava u starom Dubrovniku. Od dr. V. Bogišića. — Nekoliko novih izvora za historiju južnih Slovena. Od V. Makuševa. — O prienosu tiela sv. Luke u Smederevo. Od I. Ruvarca. — Iz svečane sjednice: Besjeda predsjednikova. Izvještaj tajnikov. Izvod iz rasprave dr. J. Subotića o dramatičkoj umjetnosti i svjetsko-historijskom životu naroda.